

Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article12672>

Entrevista a membres de la Cinètika: 'És un projecte en construcció, de base llibertària'

CGTCatalunya.cat

Parlem amb... el Vaso, l'Eli i el Manel, que formen part del projecte de La Cinètika

"La Cinètika és un projecte en construcció, de base llibertària"

Al cor de Sant Andreu del Palomar, poble-barri barceloní, un gran espai okupat i autogestionat destaca en plena rambla de Fabra i Puig: és la Cinètika, un espai impressionant on un dia hi va haver un multicines, avui obert al barri, ple d'activitats i de vida.

▶ **Aquest espai és ple de possibilitats i sabem que hi ha molta activitat; quins espais teniu a la Cinètika?**

Eli: Hi ha la biblioteca; la Saluteka, que és un espai de salut autogestionat; l'àrea de nens, que està en construcció; la botiga gratis; la zona de costura, que és més aviat una sala polivalent; el gimnàs; la cuina i l'espai dels menjadors; la zona del taller... i després a dalt hi ha sala d'assaigs; sala de projeccions, on s'hi fa cinema i també s'hi fan xerrades; la sala d'assajos de flamenc; la sala de concerts; ara hi haurà plató ...

Vaso: L'altra sala de cinema, més petita.

Manel: I bé, la sala de teatre que està...

V: Sí, és un projecte de fa temps i que no tira...

M: Sí. És un projecte que està en construcció, la Cinètika. Fins i tot els espais que ja existeixen continuen contínuament en construcció. Des del gimnàs fins a la biblioteca tot segueix ampliant-se.

V: Sí, la zona de nens es vol ampliar... la zona que serà un taller en un futur, es vol reformar... Hi ha mogollón de curro! Però, bé, tot el curro que fas després ja està fet, no? El gimnàs també va ser molt curro instal·lar tot el tatami. És un enorme tatami, de 16 metres! Però una vegada ja s'ha fet, ja està fet. Una setmana hi vam estar current!

M: A mi això em remet a aquella sensació de quan ho has fet tu. Perquè et fots una setmana current i quan ja està fet és l'hostia, és un plaer! I amb la biblio, per exemple, hem passat mesos catalogant llibres, contactant amb editorials i col·lectius... I quan comença, encara queda el doble de treball per fer! Però ja dius "això ja és real" i ja pot venir a la gent un pilar de llibres, fer xerrades...

▶ **I d'activitats què feu?**

E: Bé, hi ha les activitats del gimnàs, que ara comencem el curs i hi haurà canvis, però fins ara el que hi havia era muay thai, boxa, autodefensa feminista, zumba, ioga, aikido...; després hi ha aquest grup de xavals que vénen a entrenar al seu rotllo...

▶ **Adolescents?**

V: Sí! Menors.

E: Entre dotze i setze... Després hi ha preparació física per a ocupació sense escales... I crec que això és tot.

V: Al gimnàs sí.

E: Llavors, hi ha la biblioteca que obre dos dies a la setmana; els cinemes dels dijous (que ara n'hi haurà els divendres també); el sopador dels divendres...

V: Taller d'escriptura...

E: També hi havia taller de costura...

V: Taller de dibuix...

E: Hi havia un hack lab, però una mica intermitent...

▶ **Es fa flamenc, també, oi?**

V: Sí, però el flamenc és un projecte, com els espais d'assaig. No són activitats obertes. És a dir, tu pots venir a formar-ne part però no són activitats públiques. I bé, després hi ha activitats puntuals, que ens vénen mogollón de propostes externes. Algú que ens diu: "Mira, vull fer una projecció"; o "vull fer una xerrada"; o "volem fer unes jornades"...

M: Sí. N'hi ha hagut algunes de molt multitudinàries... "Amors plurals", per exemple.

E: O el festival de Cinema Anarquista.

V: I la Mostra de Cinema Trans-bollo-marika també la van fer aquí.

M: Es tornarà a fer "Amors plurals", al gener o així. I a finals d'octubre es presenta el documental de la COPEL, que es preveu que hi vingui molta gent. I d'activitats puntuals, es fa de tot...

V: També hi ha hagut força relació amb Caus, que per exemple han fet aquí algunes colònies de gènere; van ser aquí un parell de dies fent els seus tallers... I vénen molts Caus a fer "descobertes". Vénen aquí i els ensenyem el projecte.

E: En lloc d'anar al camp ara es dediquen a venir aquí! [riu]

M: Busquen projectes d'organització de base i per aprendre una mica com funcionen... I aquí n'han vingut uns quants, ja.

V: Sí, parlen molt d'educació en valors i tot això. A mi m'ha resultat molt curiós tot això perquè al capdavant quant a valors tenim moltes coses en comú. ¡I ja està bé aquesta interacció!

► **I com és que vénen els caus?**

V: Ens solen contactar ells... Les "descobertes" i tot això, és clar, se'n fa una i ja la gent ho veu o es parla, i els altres monitors diuen "Ah, doncs...".

M: "Ens donen facilitat", no?

► **I com és el funcionament de la Cinètika, de tots aquests espais i projectes que hi conviuen?**

V: La idea és que els projectes siguin autònoms i que hi hagi una persona rotativa de cada projecte que vagi a l'assemblea de gestió, que és tots els diumenges. I en aquesta assemblea -això ja es va decidir a les bases de mínims- no hi ha col·lectius polítics, entenent com a tal per exemple el Grup Elissa com a col·lectiu, o un grup feminista, etc. L'assemblea la formen persones que participen de projectes que funcionen a la Cinètika -una persona rotativa de cada projecte- i després persones a títol individual que estan interessades en el projecte.

► **I aquestes bases de mínims que dèieu, quines són concretament?**

V: A part del que acabem de comentar, es treballa sobre una base llibertària: independent; autogestionat; assembleari -per consens o adhesions-; horitzontal; feminista; lliure de drogues, d'alcohol i de fum... . És un espai orientat a projectes, tallers i activitats que afrontin problemàtiques i necessitats del barri, que funcionen com a unitats autònomes. [A la Cinètika i al seu blog es poden trobar les bases completes]

► **Com va començar el projecte, la idea d'ocupar aquest espai?**

V: Des d'alguns col·lectius del barri es va impulsar una assemblea per muntar un centre social, entre la penya del Grup Elissa, gent que quedava per aquí de l'assemblea del CODA -que era un centre esportiu ocupat autogestionat, que l'havien desallotjat feia uns mesos a Gran de Sant Andreu- i algunes persones de la Gordi [un centre social okupat al barri, desallotjat uns mesos abans], del PTAC -el Punt de Trobada d'Afectats per la Crisi [sorgit arran del 15M]- i del barri en general. Vam estar força temps fent assemblees prèvies per pensar com volíem que fos aquest projecte, perquè volíem un centre social amb unes característiques determinades, no de qualsevol manera. I en aquestes assemblees prèvies es van conformar aquestes bases de mínims.

► **Políticament era divers?**

V: La veritat és que tothom venia d'entorns llibertaris... Però es buscava crear un centre social que no fos tan identitari, que fos més obert i plural; que no sigui un espai amb una identitat estètica molt marcada. És una cosa que es va parlar molt de temps; volíem un espai que parlés més pels fets que per l'estètica. I vam estar fent assemblees, donant-li forma al projecte, jo crec que uns sis mesos.

► **Quan va ser la okupació?**

V: Això es va ocupar el 3 d'abril de 2016. Aquell cap de setmana es feien les Jornades per un Palomar Autònom i Anticapitalista, que s'anunciava a la plaça de les Palmeres però que seria aquí. I així es va okupar, el divendres a la

nit, i el dissabte al matí hi va haver una cercavila pel barri, amb diverses parades explicant coses de la història de la okupació al barri, amb gent de l'Ateneu Llibertari del Palomar i la penya de la Gordi... Perquè al barri hi ha hagut molta mobilització amb l'okupació... I allà es va fer la primera assemblea oberta, i ja va començar la Cinètika realment.

► I la idea de triar precisament aquest espai?

V: És clar, tots havíem vist milers de vegades aquest espai tancat i era: "Wow! Molaria okupar el cine!" Però és una cosa que no es veia molt possible... I per què triem aquest lloc? A més de la visibilitat i que pensàvem que feia falta, la Cinètika neix també una mica com a necessitat de donar resposta a la institucionalització dels espais, de moviments propers al nostre, i donar respostes reals a necessitats reals. Llavors vam veure que seria molt guapo un espai molt visible, molt cèntric al barri, que nucleés molt la vida al barri, en un sentit ampli. Per això volíem que no fos un lloc molt identitari, que fos un lloc que parlés per la pràctica i pels fets; per la manera d'organitzar-se, per la manera de fer les coses, i no perquè tingués una etiqueta o una bandera o unes sigles...

M: Per mi és important l'antecedent que suposava el CSOA Transformadors, perquè alguna gent al finalitzar aquell projecte es va integrar en aquest projecte de La Cinètika, quan s'estava gestant. Encara que no va deixar molta empremta, aquell ja va ser un intent de fer un espai que tingués repercussió en el barri. En el cas de Transformadors era marcadament anarquista, i potser això suposava un fre, però pel que fa a l'actitud i les intencions que tenia darrere, i sobretot la resposta que es volia donar, a més de posar el dit a la llaga a la institucionalització dels espais, al conflicte amb aquest ajuntament que suposadament ve dels moviments socials... va ser molt evident.

► Respecte a la integració al barri ... Quina ha sigut la resposta entre la gent del barri?

M: Entra molt gent del barri, de debò. Una altra cosa és que vulguin participar de la gestió de l'espai. Però jo crec que des d'un principi la curiositat pel que aquí passava, la simpatia i les ganes que aquí passin coses i participar-hi... crec que hi són, i és una resposta molt positiva.

V: Sí. En aquest sentit funcionen molt bé les activitats. Al gimnàs hi ve molta gent; i a la biblioteca; hi ha gent que ve a la botiga gratis; al cine hi ve moltíssima gent... Hi entra molta gent! Estàs aquí obert i entra molta gent, i pregunten, tafanegen. I té una repercussió a Barcelona, no només al barri: hi ha molts col·lectius de mogudes diverses que fan jornades aquí, externes, que li donen molta vida a la Cinètika. I després a l'assemblea sí, hi ha gent que no coneixíem que ha anat venint; gent molt externa... I quan vam okupar, això es va netejar entre mogollón de gent la primera batuda... El moment de l'ocupació va ser un boom.

E: Crec que el que fa falta és que la gent que ve s'involucri més a la Cinètika ...

► A nivell de gestió?

E: Sí; bàsicament.

M: Potser que la senti més seva, no? Que jo crec que també és normal, perquè estem acostumats a ser usuàries dels espais i a la gent li sembla molt bé, molt interessant, però la gent està acostumada a consumir, no a formar part d'això. I crec que la voluntat de la Cinètika és traspasar això.

V: És clar, és que som educats en la cultura del delegacionisme i això és un repte de tot centre social i de tot projecte. Però això és normal, és un problema que és social, i és un repte transformar-ho!

► Qui té la propietat d'aquest espai?

V: Hi ha tota una història amb aquest espai, perquè no és casual. Aquest espai -i el del Sant Andreu Teatre (SAT), que està al darrere- fa molt temps eren cotxeres i una plaça. Després es van tirar les cotxeres i es va fer el SAT i aquí els cinemes Lauren. Tot aquest terreny és municipal, d'ús públic, i es va fer un dret de superfície amb Lauren Cinema per construir això, amb dret per explotar-ho per 50 anys. Però la propietat del sòl és de l'Ajuntament. Què va passar? Lauren Cinema va tancar el 2011.

M: Els que van quedar tirats van ser els treballadors... Els últims mesos van anar reduint personal, van anar deixant de cobrar, i quan van quedar aquí quatre persones d'un dia per l'altre van xapar i es van quedar sense res. Va haver-hi una protesta, es van quedar tancats amb les famílies, que no sortien d'aquí fins que se'ls pagués el que els devien... I aquí va quedar la cosa.

V: La forma legal de Lauren Cinema va fer fallida deixant un deute milionari, i el dret de superfície es va repartir entre diverses entitats bancàries que van assumir aquest deute: l'Institut Català de Finances, el BBVA, un banc alemany, i tres o quatre més una mica més petits. Durant aquests anys es va parlar de diferents projectes per a aquest espai, però mai van tirar endavant. De fet, no és tan senzill, perquè aquí primer has de pagar el deute i després hauràs de gastar-te la pasta en reformes i després arrencar... I l'Institut Català de Finances, que és públic, ha fet enrere que es donés un ús a aquest espai, que estava abandonat.

▶ **Que la propietat del dret de superfície estigui en mans de diferents bancs us facilita, perquè han de posar-se d'acord...**

V: És clar. Per fer la denúncia com a propietaris del dret de superfície haurien de posar-se d'acord. No ens pot denunciar només un, com en el penal sí que ho va fer el BBVA amb l'Institut Català de Finances.

▶ **Heu tingut judici penal, doncs.**

V: A una persona la van identificar al carrer; finalment va ser absolta, i per això no ens van desallotjar. Aquí vam tenir molta sort, perquè ens va denunciar l'Institut Català de Finances i el BBVA... Que si no ens haguessin absolt, haurien desallotjat això, segurament en dos mesos. Políticament és molt significatiu que fos l'ICF, que és una entitat de la Generalitat, un dels que va denunciar.

▶ **Els espais okupats sempre viuen tensionats per aquest haver de defensar l'espai constantment.**

Està bé que entenguem tots que la nostra força al carrer és important, té la seva repercussió... Aquest raonament és molt important; saber que al carrer es guanyen coses. Perquè sense fer-los pagar un cost per desallotjar-nos... Al cap i a la fi estem parlant de la resistència dels espais. No donar-nos els espais. Perquè si volguéssim legalitzar això no costaria gens. A l'ajuntament li encantaria que tinguéssim una actitud pactista amb ells. I això ho sabem. Però, precisament, una cosa que teníem molt clara des del principi i està en les bases és no tenir una relació de pacte amb l'ajuntament ni amb la institució, perquè el projecte és molt diferent ...

E: Crec que és important que aquest espai sigui autònom i autogestionat i que no depengui de les institucions.

▶ **Quina relació hi teniu, amb l'Ajuntament de Barcelona?**

V: Nul·la. No hi hem tingut contacte. Com que ho hem deixat tan clar des del principi no ho han intentat. I millor que no ho intentin! Els de l'ajuntament al barri anaven mentint dient que l'espai del cinema tenia problemes estructurals per evitar que s'okupés això; de fet van tapiar el recinte del cinema per evitar que s'okupés... Però les seves mentides no ho van poder evitar. Està clar que el seu desig no era que això s'okupés. És més: quan es va okupar això estaven estirant-se els cabells!

M: Aquesta resposta és que recorda molt a Transformadors. Allò portava anys buit i la raó que va donar el govern de CiU i va seguir mantenint Guanyem és que tenia uns danys estructurals. Quan arquitectes van repassar tot l'edifici dues vegades i no hi van trobar cap problema. És una manera neta d'estalviar-se problemes. Fer creure que si entres el problema serà teu.

▶ **Alguna cosa que us interessi dir per acabar?**

E: Que és un espai obert on qualsevol que vulgui hi pot participar. O sigui: Volem que vingueu! A participar i involucrar-se...

* *Entrevista realitzada per Ramon Massana, publicada al núm. 196 de la revista Catalunya*